

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

13.12.2011

B7-0731/2011

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebărilor cu solicitare de răspuns oral B7-0673/2011 și B7-0674/2011

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană (2011/2958(RSP))

Ilda Figueiredo, Patrick Le Hyaric, Kyriacos Triantaphyllides, Paul Murphy, Willy Meyer, Jean-Luc Mélenchon, Marie-Christine Vergiat, Nikolaos Chountis, Jacky Hénin, Gabriele Zimmer
în numele Grupului GUE/NGL

Rezoluția Parlamentului European referitoare la libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană (2011/2958(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 21, 45 și 47 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 15, 21, 29, 34 și 45 din Carta drepturilor fundamentale,
 - având în vedere articolul 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității¹,
 - având în vedere Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă²,
 - având în vedere normele fundamentale în domeniul muncii ale Organizației Mondiale a Muncii și Agenda privind munca decentă a OIM și ONU,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială³,
 - având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁴,
 - având în vedere Raportul Comisiei către Consiliu privind funcționarea măsurilor tranzitorii referitoare la libera circulație a lucrătorilor din Bulgaria și România (COM(2011)0729),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât dreptul de a locui și a lucra într-un alt stat membru decât cel de origine este una dintre libertățile fundamentale ale Uniunii și o componentă fundamentală a cetățeniei Uniunii recunoscută de tratate;
- B. întrucât principiul liberei circulații a lucrătorilor acordă cetățenilor europeni dreptul, bazat pe egalitatea de tratament, de a se deplasa în mod liber în cadrul UE în scopuri profesionale și protejează drepturile sociale ale lucrătorilor și ale membrilor familiilor

¹ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

² JO L 288, 18.10.1991, p. 32.

³ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁴ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

acestora;

- C. întrucât articolul 45 din TFUE interzice orice discriminare pe motiv de cetățenie în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă;
- D. întrucât anumite state membre încă limitează dreptul la libera circulație a lucrătorilor din Bulgaria și România în contextul măsurilor tranzitorii în trei etape ce vor expira definitiv la 31 decembrie 2013;
- E. întrucât a doua etapă a perioadei de tranziție pentru cele două țări urmează să expire la sfârșitul lui 2011;
- F. întrucât cetățenii români reprezintă mai mult de 80% dintre cetățenii celor două țări (România și Bulgaria) rezidenți într-un alt stat membru, fiind stabiliți în principal în Italia (41%) și Spania (38%), urmate de Germania (5%), în timp ce cetățenii bulgari locuiesc în principal în Spania (38%), Germania (15%), Grecia (12%), Italia (10%) și Regatul Unit (7%);
- G. întrucât Bulgaria și România au fost grav afectate de recesiunea economică, iar diferența majoră de remunerare față de țările UE-15 constituie încă un factor important de atracție; întrucât politicile dure de austeritate și „reforme structurale” implementate fie în urma dictatelor „troicii” CE-BCE-FMI (România), fie în urma deciziilor guvernului național (Bulgaria) agravează recesiunea în ambele țări și reprezintă un factor important de stimulare a emigrației;
- H. întrucât lucrătorii mobili din România și Bulgaria au în principal ocupații care necesită un nivel al calificărilor scăzut (40%) sau mediu (53%), în timp ce doar 7% dintre lucrătorii care provin din aceste țări au ocupații cu un nivel înalt de calificare;
- I. întrucât, pe termen lung, mobilitatea în cadrul UE ar putea exercita presiune asupra structurii de vârstă și asupra finanțelor publice ale țărilor de origine, deoarece România și Bulgaria au înregistrat plecări masive de cetățeni tineri; întrucât există un risc de exod de creiere din ambele țări în ceea ce privește sectorul sănătății, care a fost redus în mod brutal prin politicile de austeritate,
 - 1. consideră, în principiu, că dreptul la libera circulație a lucrătorilor ar trebui acordat de la data aderării unei țări la Uniunea Europeană și că măsurile tranzitorii care limitează dreptul respectiv ar trebui evitate;
 - 2. invită statele membre care mențin restricții pe piața forței de muncă pentru cetățenii români și bulgari să le înlăture până la sfârșitul anului 2011, conform calendarului prevăzut în Tratatul de aderare;
 - 3. invită autoritățile publice și toate părțile interesate să crească nivelul de sensibilizare în rândul lucrătorilor cu privire la drepturile acestora și la diversele instrumente (dreptul muncii, contracte de muncă colective, dispoziții privind securitatea socială, cazare, educație, îngrijirea copilului etc.) care reglementează raportul lor de muncă, precum și condițiile de muncă și de trai;

4. subliniază constatările proiectului Comisiei de raport comun privind ocuparea forței de muncă pe 2012, care prevede creșterea în continuare a nivelului șomajului și al sărăciei în toată Uniunea Europeană în urma crizei financiare și economice persistente; atrage atenția asupra răspândirii locurilor de muncă temporare și cu fracțiune de normă, asupra creșterii ratei șomajului pe termen lung în rândul tinerilor și al persoanelor slab calificate, precum și asupra persistenței muncii nedeclarate, care reprezintă mai mult de 20% din economia anumitor state membre; constată că șomajul în creștere cauzat de actuala criză a dus la o intensificare a circulației involuntare, din necesitate, a lucrătorilor din multe state membre; observă că singurul mod de a combate acest fenomen îl reprezintă furnizarea de locuri de muncă suficiente și de calitate și sporirea numărului acestora în toate statele membre afectate pentru ca libera circulație să se bazeze în întregime pe alegere și nu pe necesitate;
5. subliniază, în acest context, că este foarte probabil ca lucrătorii români și bulgari să fie supuși unor presiuni pentru „a se adapta” la această situație, acceptând condiții de muncă care contravin principiului egalității de tratament și drepturilor lor consacrate în legislația UE privind libera circulație a lucrătorilor și a familiilor acestora; observă că, în conformitate cu structura competențelor lucrătorilor mobili români și bulgari, presiunile asupra acestora pentru a accepta orice loc de muncă foarte prost plătit și precar se vor intensifica;
6. critică ferm conceptul de guvernare economică al Uniunii Europene și politicile acesteia în materie de ocupare a forței de muncă ce promovează piețe ale muncii mai flexibile, ambele vizând limitarea protecției sociale și a statului social, a drepturilor lucrătorilor, a negocierii colective etc. și blocând orice încercare rezonabilă de combatere a crizei financiare și economice prin mobilizarea investițiilor în dezvoltarea durabilă socială și de mediu; subliniază că politicile de austeritate și „reforme structurale” urmărite de UE și statele sale membre vor provoca un proces de subminare reciprocă a lucrătorilor – indiferent de cetățenia sau originea lor etnică – în ceea ce privește condițiile de muncă, salariile, securitatea socială etc.; subliniază că actuala guvernare economică a UE și politicile acesteia în materie de ocupare a forței de muncă au, prin urmare, un impact negativ asupra protecției drepturilor lucrătorilor în contextul liberei circulații;
7. reamintește solicitarea sa din 2008 adresată Consiliului de a conveni asupra unei ținte europene privind salariile minime (contracte colective statutare la nivel național, regional sau sectorial) pentru a prevedea o remunerație de minimum 60 % din salariul mediu relevant (național, sectorial etc.) și, în plus, de a conveni asupra unui plan privind atingerea acestei ținte în toate statele membre; subliniază că o politică eficace privind salariul minim este esențială pentru a preîntâmpina utilizarea abuzivă a liberei circulații a lucrătorilor de către angajatori în scopul dumpingului social;
8. subliniază faptul că statele membre au obligația de a implementa în mod adecvat Agenda privind munca decentă a OIM și ONU; insistă că politicile UE și ale statelor membre în materie de ocupare a forței de muncă trebuie reorientate pentru a promova conceptul de „muncă de calitate” sub toate aspectele acestuia; subliniază că acest lucru reprezintă o condiție prealabilă pentru garantarea drepturilor sociale ale lucrătorilor și ale familiilor acestora în contextul liberei circulații;
9. insistă asupra aplicării stricte a principiului egalității de remunerare și al condițiilor egale

de lucru pentru o muncă de valoare similară între femei și bărbați la același loc de muncă sau locație;

10. subliniază că desfășurarea de controale eficiente de către inspectoratele muncii reprezintă un instrument esențial de garantare a egalității de tratament și de combatere a muncii nedeclarate și a dumpingului social; invită statele membre să sporească numărul acestor inspecții și să furnizeze resurse suficiente inspectoratelor muncii; solicită Comisiei să îmbunătățească cooperarea și coordonarea dintre inspectoratele muncii din regiunile transfrontaliere;
11. ia act de relatările privind „copiii abandonati” de către lucrătorii mobili din România și Bulgaria care caută de lucru în alte state membre ale UE; subliniază că această situație este complet inacceptabilă, și în ceea ce privește obligațiile țărilor de origine; insistă că statele membre trebuie să se asigure că copiii lucrătorilor mobili din UE nu se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește naționalitatea sau cetățenia lor cauzate de alegerile profesionale ale părinților lor și că ei beneficiază de întreaga asistență necesară pentru garantarea bunăstării, educației și perspectivelor lor;
12. solicită statelor membre să abordeze chestiunea activităților independente false în rândul lucrătorilor mobili; subliniază nevoia de a acorda acestor lucrători acces la drepturi și protecție;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.